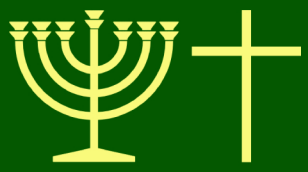

A mezőgazdasági áruk elsajátításának és adóztatásának bibliai tana

Mózes öt könyve

Most azért a fáraó válasszon ki egy értelmes és bölcs férfit, és tegye őt Egyiptom földjének élére. Tegye ezt a fáraó, és rendeljen felügyelőket az ország fölé, és vegye el Egyiptom földjének ötödrészét a hét bő esztendőben. És gyűjtsék össze a következő jó esztendők minden termését, és halmozzák fel a gabonát a fáraó keze alá, és őrizzék meg az élelmet a városokban. És legyen ez az élelem raktárul az országnak az éhség hét esztendejére, a melyek Egyiptom földjén lesznek, hogy el ne vesszen az ország az éhség miatt. 1Mózes 41:33-36

És összegyűjtötte a hét esztendő minden eleségét, a melyek Égyiptom földjén voltak, és a városokban tárolta az élelmet; a mező eleségét, a mely minden város körül vala, azokba helyezte. 1Mózes 41:48

És elkezdődött a hét éhínség esztendő, ahogyan József megmondta; és ínség lett minden országban, de egész Egyiptom földjén volt kenyér. És amikor Egyiptom egész földje megéhezett, a nép kenyérért kiáltott a fáraóhoz. A fáraó pedig monda mind az egyiptomiaknak: Menjetek Józsefhez, és tegyétek meg, amit mond nektek! 1Mózes 41:54-55

József pedig ellátta kenyérrel atyját, testvéreit és atyja egész háznépét családonként. De nem volt kenyér az egész országban, mert igen súlyos volt az éhség, úgyhogy Egyiptom földje és egész Kánaán földje elgyengült az éhség miatt. József összegyűjtötte mindazt a pénzt, ami Egyiptom földjén és Kánaán földjén találtatott, a gabonáért, amelyet vettek, és József bevitte a pénzt a fáraó házába. Amikor elfogyott a pénz Egyiptom földjén és Kánaán földjén, mindnyájan odamentek az egyiptomiak Józsefhez, és ezt mondták: Adjatok nekünk kenyeret! Miért haljunk meg előtted, mert elfogyott a pénz! József pedig azt mondta: Add ide a jószágaidat, és én megadom nektek a jószágaitokért, ha elfogy a pénz. Odavitték tehát jószágaikat Józsefhez, és József adott nekik kenyeret lovakért, juhokért, szarvasmarhákért és szamarakért, és ellátta őket kenyérrel minden jószágukért abban az esztendőben. Amikor véget ért az az év, a második évben elmentek hozzá, és ezt mondták neki: „Nem titkolhatjuk el uramtól, hogy elfogyott a pénzünk; uramnál vannak a marhanyájaink is; nem maradt semmi uram előtt, csak a testünk és a földjeink. Miért haljunk meg a szemed láttára, mi is, meg a földünk is? Vegyél meg minket és földünket kenyérért, és mi és a földünk a fáraó szolgái leszünk, és adj nekünk vetőmagot, hogy éljünk és ne haljunk meg, hogy a föld el ne pusztuljon.” József pedig megvette Egyiptom egész földjét a fáraónak, mert az egyiptomiak eladták, kiki a földjét, mivel az éhség úrrá lett rajtuk. Így lőn a föld a fáraóé. A népet pedig Egyiptom határának egyik végétől a másik végéig városokba telepítette. Csak a papok földjét nem vette meg, mert a papoknak a fáraótól kapott részük volt, és ők ették meg a fáraó által nekik adott részt. Ezért nem adták el földjeiket. József pedig monda a népnek: Ímé, megvettem ma titeket és

földeteket a fáraónak. Ímé, itt van nektek a mag, vessétek be a földet! A termésből pedig adjátok az ötödrészt a fáraónak, a négy rész pedig legyen tiétek a mező vetésére, eleségül, háznépetek tagjainak és gyermekeitek eledelére. Ők pedig mondának: Megmentetted a mi életünket, hadd találjunk kegyelmet uram szemei előtt, és a fáraó szolgái leszünk. József pedig törvénybe tette Egyiptom földjén mind e mai napig, hogy az ötödrész a fáraóé legyen, kivéve a papok földjét, amely nem lett a fáraóé. 1Mózes 47:12-26

Elemzés:

Bérbeadó: Fáraó (kormány / uralkodó / elnök / állam)
Bérlő: Gazdálkodók

Mezőgazdasági miniszter / államtitkár: Joseph Zaphnathpaaneah „A magvak hordozója”

Mezőgazdasági földterületek kiosztása: A teljes földterület legalább 20%-ának szántóföldnek kell lennie.

Költségvetés és a nyereség kezelése:
Adó és tized: 20%
(10% a fáraónak; 10% a papoknak - A templomok és földjeik adómentesek.)
A gazdák nettó fizetése: 80%
(40% a szántóföld vetőmagjára - vetés; 40% élelmiszerre)

Minden városnak képesnek kell lennie saját élelmiszerellátására.

A maximális hatékonyság érdekében az embereknek az élelmiszerkészletek közelében kell élniük.

Egy olyan gazdaság, amelyet nem élelmiszer támogat (nem arany, nem ezüst, nem pénz, nem kripto stb., hanem élelmiszer), végül összeomlik. Lassan, de biztosan.

Még éhínség idején is ára van az élelemnek, és meg kell venni. Soha nincs ingyen.

A pénz kifogy a pénzből a rendkívüli éhínség idején. Alternatív megoldásként a cserekereskedelem áll rendelkezésre (szarvasmarhák, lovak, juhok, szamarak élelme, idő - foglalkoztatás/szolgálat). Vezessünk be egy olyan politikát, amely a „NINCS MUNKA, NEM ÉTÉS” elvét követi (2Thessalonika 3:10).

Aki az élelmiszerellátást ellenőrizni tudja, az törvényeket hozhat és az embereket is irányíthatja.